

Др ЖИВОЈИН – ЖИКА С. ЈАНИЋИЈЕВИЋ (1877-1966) -прилог биографији-

Апстракт: Др Живојин Јанићијевић један од најобразованијих Темнићана и првих доктораната заслужује опсежнију студију. На основу кратке објављене биографије и сазнања добијених од његове родбине, написан је овај прилог биографији овог мало познатог доктору правних наука.

Кључне речи: Орашје, Темнић, Смедерево, доктор правних наука, судија.

Др Живојин Јанићијевић рођен је 6. Октобра 1877. године, у селу Орашју, код Варварина, тадашњи срез Темнић, у земљорадничкој породици, од оца Станоја и мајке Велике, рођене Николић.¹

Станоје и Велика су се венчали у орашкој цркви Св.Јована Крститеља, 14. новембра 1871 године и у браку су провели 20 година, све до смрти Велике.²

Породица Јанићијевић доселила се у Орашје након II српског устанка.³ Живојин је

имао само 13,5 година, када му је умрла мајка, па је отац преузео потпуну бригу о њему, а за њега је наступило тешко време борбе за своју егзистенцију и даље школовање, па се посветио школи и раду.

Основну школу је завршио у суседној Бачини, јер тада у Орашју није било школе да би даље школовање наставио у Београду, где је матурирао гимназију 1901. године.⁴

Након завршетка гимназије уписује студије права и дипломира на економско-политичком одсеку Правног факултета, Велике школе у Београду, 1905. године.⁵ По дипломирању на Правном факултету у Београду, одлази у Немачку, где студира филозофију на Филозофском факултету универзитета у Берлину и проводи три семестра у периоду од 13.11.1907. до 23.04.1909. године. Докторску дисертацију је

¹ Бојка Вулећић, Лексикон смедеревских аутора, Смедерево 2007 године, стр. 168 (наводи годину рођења 1877).

Љубинка Трговчевић, Историјски часопис XL-XLI, Београд 1995, страна 277. (наводи годину рођења 1879)

У матичној књизи рођених цркве Светог Јована Крститеља у Орашју за 1877 годину није уписан, па сам узео као вероватну годину рођења 1877 будући да је на споменику уписана та година.

² Велика Јанићијевић (1849-1891) је рођена у Орашју од оца Николе Ружића и мајке Петрије и са Станојем Јанићијевићем је изродила деветоро деце: Милеву (14.1.1973 – 10.9.1973), Драгутина (1874-1950), Милеву (1876-1919), Светомира (1876-1877), Живојина (1877-1966), Драгослава (1880-1953), Драгињу (1882-1893), Драгољуба (1884-1885), Добривоја (1877-1917) и Тому (2.4.1891-30.6.1891). Након рођења последњег детета Велика умире од дуготрајне болести како је забележио тадашњи свештеник Тиметије Марковић.

³ Према белешкама Предрага Јанићијевића из Смедерева које је сачинио по усменом казивању Др. Живојина Јанићијевића њихов предак Коста је са својом женом Недом и синовима Томом, Димитријем и Михаилом живео у селу Вукањи под Јастрепцом. (данашње село у Алексиначкој општини) Након пропасти првог српског устанка Неда је са својим нејаким синомиа кренула са изабелим српским становништвом преко Дунава у Влашкој док је Коста сачекао турке на Јасици где је и погинуо. На позив свога брата Саве (данашњи Савићи у

Орашју) који се раније доселио у Орашје она се 1818 године доселила у Орашје са својим синовима Томом (данашњи Марковићи и Николићи), Михаилом (данашњи Јанићијевићи и Михаиловићи) и Димитријем који је као момак погинуо у једној Милошевој потери... Живојин је иначе праунук Михаилов који је имао сина Јанићија по коме данас носе презиме.

Станоје Мијатовић у свом делу Темнић-антропоеографска студија на страни 359 ову породицу назива Турчиновићи која има 8 кућа, да су дошли из Јасике а тамо из ужичког округа где им је неки стари убио Турчина па побегао овамо и отуда им овако име. Славе Петковицу.

⁴ Љубинка Трговчевић наведено дело страна 277 Није нам познато зашто је овако касно завршио гимназију, можда рани губитак мајке или други проблеми су томе допринели. Његов отац Станоје се убрзо након смрти жене Велике оженио Миланом Јовановић из Орашја са којом је имао два сина Василија (1895-1984) и Светолика (1899-1979).

⁵ Бојка Вулећић наведено дело страна 169..

одбранио у Немачкој, у Визбургу 20. септембра 1911. године, под насловом „Die Entwicklung der sebischen Handespolitike“.⁶

За време I светског рата боравио у Француској, након чега долази у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца и наставља да ради као судија у Охриду а потом и као судија Општинског суда у Смедереву. Пензионисан је пред почетак Другог светског рата.⁷

Био је деоничар Смедеревске кредитне банке. Оженио се Зорком, ћерком Јове Огњановића из Смедерева, са којом је изродио троје деце.⁸ Губитак двоје деце, сина Јована студента медицине и малолетне ћерке Надежде, тешко га је погодило и оставило велике последице по њега до краја живота, што је вероватно и разлог да није оставио писани рад о своме родном селу, кога је волео, јер је у њему саградио велелепну грађевину, између два рата, где је долазио и одмарао се и коју су мештани назвали „Жикина вила“, која је и даље најлепша породична кућа у селу и налази се на месту

званом Прњавор, где је некада и започео живот као становник села Орашја.

Умро је у Смедереву 30. априла 1966. године и сахрањен у породичној гробници Огњеновић.⁹

Овај прилог биографији Др. Живојина Јанићијевића је спомен у знак сећања на заборављену а тако значајну личност Орашја и Темнића, који ће дати основа за опсежнији рад на изради студије о овом врском правнику, чији докторски рад још увек није преведен са немачког језика.

⁶ Љубинка Трговчевић, наведено дело страна 277.

⁷ Бојка Вулећић Навеео дело страна 169.

⁸ Син Јован (1922-1943) погинуо у рату а по коме је средња школа у Смедереву носио име све до 2000 године, ћерке Надежда (1928-1941) погинула у познатој експлозији у Смедереву и ћерка Радмила која се удала и оставила јединог Живојиновог потомка Антић Сашу (1959) који живи и ради у Смедереву.

⁹ Бојка Вулећић наведено дело стр. 169.

Ivan M. Jovanović

Orašje

Summary

**DR ŽIVOJIN – ŽIKA S. JANIĆIJEVIĆ (1877-1966)
-A CONTRIBUTION TO BIOGRAPHY-**

Dr Živojin S. Janićijević was one of the most educated inhabitants of the area of Temnić. He has been one of the first high educated lawyers in the region of Middle Pomoravlje. After the finishing of education on the High School (University) of Belgrade, 1905. he left Serbia and continued his education in Germany.

He received the doctorate of law and philosophy in 1911. During the First World War (1914-1918), he has been in France. After that, he returned to the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenians, and worked, as judge, in Ohrid and Smederevo. He retired just before the beginning of the Second World War. He died in Smederevo and buried in the family crypt of Ognjenović.

This paper is just a contribution to biography of dr Živojin S. Janićijević, and certainly, he deserved an more structural study, as one of the most significant lawyers from the territory of Middle Pomoravlje.